

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3CoKR/65/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116216256
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Paulína Pacherová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1116216256.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Paulíny Pacherovej a členov senátu JUDr. Borisa Tótha a JUDr. Renáty Šiškovéj, v právnej veci žalobcu: FARDOUS PARTNERS správcovská, k.s., so sídlom Skalná 7622/9, 811 01 Bratislava, IČO: 48 002 381, správca konkurznej podstaty úpadcu: ECOBAU GROUP, a.s., so sídlom Mickiewiczova 2, 811 07 Bratislava, IČO: 44 095 333, právne zast.: ARIES LEGAL s.r.o., so sídlom Skalná 7622/9, 811 01 Bratislava, IČO: 54 726 417, proti žalovanému: ND-A. Kratochvíl s.r.o., so sídlom 908 79 Borský Svätý Jur 820, IČO: 44 745 991, právne zast.: JUDr. Peter Schmidl, advokát, so sídlom 908 79 Borský Svätý Jur 774, o určenie neúčinnosti právneho úkonu a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 8Cbi/20/2016-440 zo dňa 13.10.2022 v spojení s opravným uznesením č.k. 8Cbi/20/2016-494 zo dňa 09.12.2022, pomerom hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 8Cbi/20/2016-440 zo dňa 13.10.2022 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava I č.k. 8Cbi/20/2016-494 zo dňa 09.12.2022 potvrdzuje.

II. Súd priznáva žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške trov odvolacieho konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, súd prvej inštancie v osobe vyššieho súdneho úradníka.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenia § 57 ods. 1-5, § 60 ods. 1-3 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej aj „ZoKR“) a ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), zamietol žalobu žalobcu a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia. S poukazom na § 224 CSP súd prvej inštancie vydal opravné uznesenie, ktorým do záhlavia rozsudku doplnil právneho zástupcu žalobcu.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na súd dňa 29.07.2019 domáhal určenia, že právny úkon - dohoda o započítaní vzájomných pohľadávok zo dňa 28.04.2014, ktorú uzavreli úpadca so žalovaným a v ktorej si započítali svoje vzájomné pohľadávky vo výške 210.497,86 Eur, je v konkurze na majetok úpadcu vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 3K/4/2015 voči veriteľom úpadcu právne neúčinný. Žalobca sa zároveň domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť do konkurznej podstaty úpadcu finančnú náhradu 210.000,- Eur. Žalobca podanú žalobu odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 24.07.2015 súd vyhlásil konkurz na majetok úpadcu ECOBAU GROUP, a.s.. Žalobca zistil, že žalovaný ako postupník uzatvoril so spoločnosťou AK ND, s.r.o., Borský Svätý Jur 820, IČO: 47 594 420, ako postupcom Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 28.02.2014, pričom predmetom zmluvy bolo postúpenie pohľadávky v

celkovej výške 210.000,- Eur voči úpadcovi, ktorý nezaplatil pôžičku podľa Zmluvy o pôžičke zo dňa 24.12.2013. Postupca a postupník sa dohodli na výške kúpnej ceny, za ktorú sa pohľadávka kupuje, a to vo výške 210.000,- Eur. Žalobca nemá doklad o úhrade kúpnej ceny. Následne žalovaný uzavrel s úpadcom Dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok zo dňa 28.04.2014, v ktorej si započítali svoje vzájomné pohľadávky vo výške 210.497,86 Eur, a to: úpadcom evidovanú pohľadávku 225.554,25 Eur titulom splatnosti podľa zoznamu prijatých faktúr, z ktorých sa započítala suma 210.497,86 Eur a žalovaným evidovanú pohľadávku vo výške 210.497,86 Eur, ktorú má voči úpadcovi titulom splatnosti poskytnutej pôžičky na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.02.2014 a titulom splatnosti podľa zoznamu vydaných faktúr, z ktorého sa započítava suma 497,86 Eur. Úpadca mal v čase vykonania právneho úkonu - dohody o započítaní pohľadávok viaceru veriteľov, a to minimálne vo výške istiny 36.328,70 Eur po lehote splatnosti. Dohoda o započítaní pohľadávok zo dňa 28.02.2014 spĺňa všetky zákonné podmienky neúčinnosti úkonu a je odporovateľným ukracujúcim úkonom, keďže úpadca zvýhodnil veriteľa na úkor iných veriteľov, nakoľko z obsahu listín vyplýva, že záväzok úpadcu, ktorý vznikol na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 24.12.2013 a bol započítaný dohodu o započítaní, neexistoval, nakoľko z účtovnej evidencie nevyplýva takýto záväzok a úpadca urobením tohto právneho úkonu ukrátil svojich veriteľov - v čase vykonania tohto úkonu existovali pohľadávky viacerých veriteľov prihlásené do konkurzného konania úpadcu. Zároveň bol uvedený úkon vykonaný v čase medzi 05.02.2014 a 04.02.2015, čím bola splnená podmienka v zmysle § 59 ods. 4 ZoKR. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že úpadca a žalovaný nie sú spriaznenými osobami a žalovaný nemal vedomosť o ekonomickom stave úpadcu. Dohoda o započítaní nie je ani znevýhodňujúcim úkonom, pretože tento úkon zbavil dlžníka najväčšej žaloby - takmer 7x vyššej ako boli všetky ostatné záväzky úpadcu. Samotný žalovaný si do konkurzu na úpadcu prihlásil svoju pohľadávku cca 78.000,- Eur, ktorú žalobca nepoprel.

3. Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie odôvodnil tým, že v prejednávanej veci žalobca preukázal len existenciu viacerých pohľadávok, ktoré v čase vykonania odporovateľného právneho úkonu boli po lehote splatnosti. Zo strany žalobcu nebola v konaní náležite splnená povinnosť tvrdenia a nadväzne ani nedošlo k uneseniu dôkazného bremena vo vzťahu k naplneniu ďalšieho všeobecného predpokladu odporovateľnosti právneho úkonu, a to - preukázanie ukrátenia uspokojenia prihlásenej pohľadávky. Žalobca len poukázal na prihlášky (resp. pohľadávky) veriteľov, týmto však nepreukázal ich ukrátenie. Súd ďalej dospel k záveru, že tvrdenia žalobcu nesmerovali k preukázaniu tej skutočnosti, že v dôsledku uzatvorenia dohody o zápočte došlo k takému zmenšeniu majetku úpadcu, že pohľadávky iných veriteľov, ktoré existovali v čase účinnosti odporovaného právneho úkonu a ktoré boli zároveň prihlásené do konkurzu, nemohli byť z majetku úpadcu v uvedenom čase uspokojené. Ukrátenie vnímal žalobca v tej rovine, že po uzatvorení dohody o zápočte ostal úpadcovi majetok, ktorý nepostačoval na úplné uspokojenie prihlásených pohľadávok konkurzných veriteľov. Podľa súdu túto otázku nemožno posudzovať vo väzbe výlučne na rozsah uspokojenia prihlásených pohľadávok veriteľov v konkurze z majetku úpadcu podliehajúceho konkurzu, ale je potrebné ju posudzovať vo väzbe na konkrétne majetkové pomery úpadcu v čase uskutočnenia, resp. účinnosti odporovaného právneho úkonu. Zo skutkových tvrdení žalobcu a ním predložených dôkazov nevyplývajú skutočnosti ozrejmujúce stav majetku úpadcu v čase účinnosti odporovaného právneho úkonu a následne po uskutočnení odporovaného právneho úkonu z hľadiska jeho dopadu na majetkové pomery úpadcu v čase jeho uskutočnenia a na možnosť uspokojenia pohľadávok veriteľov úpadcu, ktoré existovali v čase uskutočnenia tohto úkonu a ktoré zároveň boli prihlásené do konkurzu. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal tiež na uznesenie NS SR sp. zn. 2Obdo/31/2020 a rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 14CoKR/23/2019, ktorými poukázal najmä na povinnosť splniť podmienku § 57 ods. 4 ZoKR, t.j. ukrátenie uspokojenia prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka a povinnosť žalobcu v žalobe uviesť tvrdenia a označiť dôkazy týkajúce sa hodnoty majetku dlžníka pred účinnosťou napadnutého právneho úkonu a po účinnosti tohto právneho úkonu a že sa znížila miera uspokojenia pohľadávok veriteľov dlžníka. Vzhľadom na nepreukázanie všeobecných predpokladov odporovateľnosti právneho úkonu podľa § 57 ZoKR súd žalobu zamietol a nezaoberal sa otázkou naplnenia ďalších predpokladov odporovateľnosti. Nárok na náhradu trov konania priznal žalovanému ako pne úspešnému v konaní.

4. Rozsudok v zákonnej lehote napadol odvolaním žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) z dôvodov, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Žalobca označil veriteľov existujúcich pohľadávok v čase právneho úkonu, pričom vyslovene uviedol, že úpadca zvýhodnil veriteľa - žalovaného na úkor ostatných veriteľov. Žalobca predložil zoznam pohľadávok aj keď existencia ukrátenia a neexistencia majetku boli nesporné, s čím sa súd nevysporiadal. Podľa žalobcu ide o

tvrdenia, ktoré žalovaný vyslovene nepoprel, a preto podmienka ukrátenia veriteľov v zmysle § 57 ods. 4 ZoKR bola splnená. Rozhodnutie súdu je arbitrárne a nepreskúmateľné a pri posudzovaní § 57 ods. 4 ZoKR súdu neprináležalo právo skúmať túto hmotnoprávnu podmienku ex offa. Súd tak zasiahol do právnej istoty a práva žalobcu na spravodlivý proces, čím bol žalobcovi odmietnutý prístup k súdu. Žalobca v podanom odvolaní poukazoval tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 26CoKR/4/2020, ktorý podmienku § 57 ods. 4 ZoKR vyhodnotil ako nespornú, ak nebola namietaná. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril a uviedol, že pri predbežnom právnom posúdení veci každý zo sudcov samostatne upozornil žalobcu na vysokú pravdepodobnosť neúspešnosti žaloby. Odvolanie žalobcu považuje žalovaný za nedôvodné a účelové. Zároveň žiada priznať trovy odvolacieho konania.

6. Žalobca sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného, pričom zotrval na dôvodoch podaného odvolania a zároveň uviedol, že vyjadrenie žalovaného obsahuje jeho subjektívny názor na postup žalobcu a jeho vyjadrenie je bez právneho významu.

7. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 196a ZoKR <.), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozsudku v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, po oboznámení sa s procesným postupom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP <., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP <., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v rozsahu dôvodov odvolania dospel k právnenému záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie plne akceptuje požiadavku zákona. Odvolací súd sa preto obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia prvoinštančného súdu a na doplnenie jeho správnosti uvádza nasledovné.

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k podstatným tvrdeniam uvedeným v odvolaní odvolací súd uvádza nasledovné.

12. Na presadzovanie práv z nevýhodne prevedeného majetku v mene veriteľov, je v právnom poriadku zakotvený inštitút odporovateľnosti právnych úkonov. Úspešnosť odporovateľnosti závisí od toho, či sa majetok dlžníka jeho právnymi úkonmi zmenšil, v akom rozsahu a aký majetok mu ostane na uspokojenie pohľadávky. Možnosť odporovania právnym úkonom dlžníka, uskutočneným pred začatím konkurzného konania, zabezpečuje rovnosť medzi veriteľmi a zvyšuje hodnotu dlžníkových aktív, ktoré sa následne rozdelia medzi veriteľov. Táto ochrana predstavujúca ochranu ex post, t.j. možnosť odporovania právnenému úkonu, je aplikovateľná až po tom, čo právny úkon bol uskutočnený a je platný. Podmienky odporovania právnenému úkonu sú: a/ existencia právneho úkonu, ktorým sa uškracuje pohľadávka veriteľa (odporovateľný úkon), b/ platnosť odporovateľného právneho úkonu, c/ vymáhateľnosť pohľadávky veriteľa, d/ ukrátenie veriteľa (objektívna stránka) a e/ úmysel ukrátiť veriteľa (subjektívna stránka).

13. Odvolací súd ďalej uvádza, že právne úkony úpadcu uškracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa najmä vtedy, ak vedú k zmenšeniu majetku dlžníka a ak v dôsledku nich vzniknuté zmenšenie majetku má súčasne za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka, pričom ak by nebolo týchto úkonov, mohol by svoju pohľadávku z majetku dlžníka uspokojiť. Breme tvrdenia a dôkazné breme o tom, že dlžníkove právne úkony uškracujú uspokojenie jeho dlhov, nesie žalobca. Z uvedeného zároveň vyplýva, že odporovateľnými nemôžu byť nikdy tzv. ekvivalentné právne úkony, pri ktorých nedochádza k objektívnemu zmenšeniu majetku dlžníka.

14. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje v prvom rade na rozhodnutie č. 33 Zbierky stanovísk NS a súdov SR 3/2016, z ktorého o.i. vyplýva, že pre úspešnosť odporovacej žaloby musí správca preukázať, že prevodom práva vec užívať a práva odkúpiť ju, došlo k ukráteniu pohľadávok veriteľov dlžníka, ktorí majú voči dlžníkovi pohľadávky v čase účinnosti napadnutého právneho úkonu. Predpokladom každej odporovateľnosti je zníženie uspokojenia pohľadávok veriteľov dlžníka, čo predpokladá také zmenšenie hodnoty majetku dlžníka, že po účinnosti odporovaného právneho úkonu dlžníka sa zníži - ukráti uspokojenie pohľadávok veriteľov. K tomu dochádza aj vtedy, ak dlžník nemal ani pred vykonaním odporovaného právneho úkonu dostatok majetku na úplné uspokojenie pohľadávok veriteľov, avšak po účinnosti tohto právneho úkonu sa miera uspokojenia pohľadávok veriteľov ešte viac zníži. Na druhej strane platí, že aj keď dôjde odporovaným právnym úkonom k zníženiu hodnoty majetku dlžníka, avšak zostávajúci majetok dlžníka stačí na uspokojenie pohľadávok veriteľov dlžníka, ktorí majú pohľadávky v čase účinnosti právneho úkonu, nemôže byť odporovacia žaloba úspešná. Dôkazné bremeno o všetkých týchto skutočnostiach je na správcovi.

15. Odvolací súd ďalej poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/53/2022 zo dňa 27.03.2024, z ktorého o.i. vyplýva, že predpokladaný úpadok ako stav majetku dlžníka definovaný v § 3 ZoKR nie je možné stotožňovať s vlastnosťou odporovaného úkonu, spočívajúcou v ukrátení uspokojenia prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka, teda takým vplyvom odporovaného právneho úkonu na stav majetku dlžníka, ktorého následkom je zmenšenie uspokojenia niektorej z pohľadávok veriteľa prihlásených do konkurzu. Nie každý právny úkon uskutočnený dlžníkom v čase, kedy je v úpadku alebo sa jeho úpadok predpokladá, má totiž nevyhnutne za následok ukrátenie niektorej z pohľadávok veriteľa. Je práve procesnou zodpovednosťou správcu, aby ukrátenie niektorej z pohľadávok prihlásených do konkurzu preukázal.

16. Odvolací súd sa na základe skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie stotožnil s jeho právnym záverom, kedy žalobca nepreukázal splnenie podmienok podľa § 57 ods. 4 ZoKR, nakoľko nepreukázal existenciu ukracujúceho právneho úkonu. Bolo pritom povinnosťou žalobcu preukázať, že označený právny úkon úpadcu ukracuje uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov, t.j. že pohľadávku niektorého z prihlásených konkurzných veriteľov, ktorá existovala v čase vykonania odporovaného právneho úkonu a bola prihlásená v konkurze, nebolo možné v dôsledku právneho úkonu úpadcu, ktorým podľa žalobcu došlo k zmenšeniu majetku úpadcu, uspokojiť vôbec, resp. ju nebude možné uspokojiť v prihlásenom rozsahu. Je zrejmé, že žalobca k podanej žalobe pripojil zoznam prihlásených pohľadávok (č.l. 193-383 spisu), avšak uvedený zoznam bez ďalšieho nie je dôkazom o ukrátení jednotlivých veriteľov. Odvolací súd zároveň uvádza, že žalobcom predložený zoznam obsahuje aj pohľadávky, ktoré v čase odporovaného právneho úkonu ešte neexistovali. Iný dôkaz, ktorý by preukazoval dopad odporovaného právneho úkonu na majetkovú sféru úpadcu, žalobca nepredložil. Žalobca tak nepreukázal stav majetku pred a po právnom úkone a jeho vplyv na uspokojenie veriteľov, ktorí mali pohľadávku v čase právneho úkonu a následne si ju prihlásili v konkurze. Žalobca k podanej žalobe nielenže nepriložil žiadne dôkazy k tomu, aký bol majetok úpadcu pred a po účinnosti právneho úkonu, ale v žalobe ani len neuviedol žiadne takéto tvrdenia. Len samotná prítomnosť úpadcu úpadcu v čase odporovaného právneho úkonu rovnako nie je dôvodom na vyhovieť žalobe. Ako vyplýva aj z citovaného rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Obdo/53/2022 zo dňa 27.03.2024, nie každý právny úkon uskutočnený dlžníkom v čase, kedy je v úpadku alebo sa jeho úpadok predpokladá, má nevyhnutne za následok ukrátenie niektorej z pohľadávok veriteľa. Záver súdu prvej inštancie o nepreukázaní skutočnosti, že sa jednalo o ukracujúci právny úkon, je tak absolútne správny a vychádzajúci zo skutkového stavu riadne zisteného vykonaným dokazovaním.

17. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že ukrátenie je v danej veci nesporné, túto vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že ukrátenie bolo nesporné, nakoľko žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 14.02.2017 (čl. 60 spisu) navrhol žalobu ako celok zamietnuť, s touto nesúhlasil a o. i. namietal, že v danom prípade realizácia postúpenia pohľadávky a následná dohoda o započítaní neboli preukážkou úhrady iných pohľadávok. Rovnako žalovaný namietal, že v danom prípade sa nejedná o znevýhodňujúci právny úkon, nakoľko sa týmto spôsobom úpadca zbavil svojej najväčšej dlžoby. Sám žalobca navrhol dôkaz výsluchom svedka J. K. K., ktorý bol predsedom predstavenstva úpadcu a ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že „nechceli nikoho ukrátiť a neukrátili“ (č.l. 436 spisu). Vzhľadom na uvedené nie je možné stotožniť sa s tým, že ukrátenie v prejednávanej spore bolo nesporné. Rovnako nie je správny záver odvolateľa, že bolo potrebné vychádzať z rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 26CoKR/4/2020, ktorý mal podľa žalobcu posúdiť podmienku § 57 ods.

4 ZoKR ako nespornú. Odvolací súd sa oboznámil s obsahom tohto rozhodnutia a z jeho záverov je zrejmé, že prvostupňový súd vyslovil, že pre podmienku predpokladov odporovateľnosti nestačí iba argumentácia žalobcu o tom, že otázka predpokladov odporovateľnosti nebola žalovaným v konaní rozporovaná, ktoré rozhodnutie Krajský súd v Nitre zrušil, avšak nevyslovil, že by myšlienky okresného súdu boli nesprávne, ale len nedostatočne odôvodnené, a teda nepreskúmateľné.

18. Ako nedôvodnú napokon vyhodnotil odvolací súd tiež námietku žalobcu, že súd prvej inštancie nebol oprávnený podmienku odporovateľnosti skúmať ex officio. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že odporovať možno len právnomu úkonu, ktorý ukrátil niektorého z veriteľov a ide preto o základný predpoklad odporovateľnosti. Právny úkon, ktorý nespĺňa uvedený predpoklad, nie je ani možné odporovateľnosťou napadnúť. Ak uvedený predpoklad chýba, je z pohľadu základného zmyslu a podstaty odporovateľnosti vylúčené takýto úkon postihnúť odporovateľnosťou. Súd prvej inštancie preto bol oprávnený skúmať splnenie podmienky odporovateľnosti podľa § 57 ods. 4 ZoKR ako základného predpokladu odporovateľnosti, a to aj bez výslovnej námietky žalovaného. V prejednávanej veci však oprávnenie súdu bolo jednoznačné aj s ohľadom na skutočnosť, že žalovaný tvrdil, že právny úkon nebránil úhrade iných pohľadávok úpadcu a bývalý predseda predstavenstva úpadcu potvrdil, že predmetným úkonom nikoho neukrátili. Námietky odvolateľa preto odvolací súd vyhodnotil v celom rozsahu ako nedôvodné.

19. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca v podanom odvolaní relevantným spôsobom nespochybnil ani nevyvrátil podstatné závery súdu prvej inštancie premietnuté do výroku napadnutého rozsudku, odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a z toho dôvodu odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v zmysle § 387 ods. 1, ods. 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a s § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).